

-VŐFÉLYVERSEK KISSIKÁTORBÓL-

(Kb. az 1920-as évektől használták. Utoljára 1987-ben mondták el.)

Kendő kikérő

Békesség e háznak! Jó napot kívánok!
Mi itt a vőlegény követeként állunk
Nekünk vőlegényünk arra adta szavát,
Ha szépen megkérjük az ő menyasszonyát,
Mellükre szép bokrétát fog tenni,
Fokosunkra cifra kendőt kötni.
Tehát én felkérem vőlegényünk nevében,
A mellünket, fokosunkat díszítsék fel szépen!

Kendő megköszönő

Ez a mi kendőnk olyan tarka-barka,
Mint a tarka szarka billegető farka,
Adja a jó Isten, ki ezt nekünk adta,
Annyi csókot kapjon, ahány lyuk van rajta.

Indulás a vőlegényes háztól

Tisztelt vendégsereg! Isten szent nevében,
Induljunk el innét csendes békességben,
Vőlegény urunknak keressük fel párját,
Az ő drága kincsét, ékes menyasszonyát.
Szerezzünk hát neki öröm, boldogságot.
Hozzunk most keblére szép gyöngyvirágot.
Induljunk el tehát csendes békességben,
Jöjjenek utánam a legnagyobb rendben!

Más

Tisztelt vendégsereg! Isten szent nevében,
Induljunk el innét csendes békességben.
Vőlegény urunknak keressük fel párját,
Fáradtsága kincsét, szép menyasszonyát.
Először majd az Isten hajlékába visszük,
Hol szent áldás után boldog lesz életük.

Beköszöntő a menyasszonyhoz (menyasszonyos házhoz)

Adjon a jó Isten szerencsés jó napot!
Engedelmet kérek, hogy bekopoghatok.
Bocsánatot kérek a jó kedv zavarásáért
Remélem beengednek az itt elrejtett menyasszonyért?
Meggérem hát szépen tisztelt násznagyurat,
Adjanak egy kis helyet, nekünk vándoroknak,

Mert addig zavarjuk e háznak nyugalmát,
Amíg ide nem adják a vőlegény párját.

Csokor átadás

Békesség e háznál, jó napot kívánok!
Én itt a vőlegény követeként állok.
Idáig szaladtam, mint királynak futára,
Míg a csokrot átadhatom magába

Búcsúztató

Most a hegedűnek szűnjön meg zengése,
Némuljon el immár sarkantyúk pengése,
Mert búcsúzásomnak léssen kezdése.
Legyünk csendességben míg léssen végzése.

Apjától

Kedves édesapám, kihez első szavam indítom tehozzád
Gyermeki búcsúmat
Ki sok éjjel s nappal értem küzdöttél
Míg kiskoromtól nagyra fölneveltél
Köszönöm jó apám sok szívességedet,
Áldja meg az Isten minden lépésedet

Anyjától

Édesanyám! Kedves Édesanyám!
Hogy menjek én most ki házadnak kapuján?
Hogy hadjam én most itt ezt a kedves helyet?
Búcsúzásomat, hogy kezdtem meg veled.
Köszönöm jó anyám, köszönöm hát neked,
Mire tanítottál engemet, mint gyermeked.
Fogadj köszönettel, legyen érte hála!
Áldjon meg érte az égnek jó ura!

Testvéré(i)től

Kedves jó testvérem(im) fogd(-játok) meg kezem,
Tőled(-tek) a válás esik csak nehezen.
Tartson össze Isten testvéri szeretettel,
Legyünk jók mi együtt az egész életben.

Barátnőitől

És kik mostan itten koszorúba álltok,
Most veszek csak búcsút, tőletek is lányok.
Nektek is az Isten jó társat adjon,
Hitvesetekkel együtt soha el ne hagyjon.

Barátaitól

Jó legény társaim, eddig voltatok,
Könnyes szemmel én most tőletek búcsúzom.
A szerencsére aztán ti is siessetek,
Az Isten áldása maradjon veletek.

Vendégektől

Hozzátok fordulok többi szerettem,
Minden rokonaim, minden vendégeim,
Az Istentől bőven áldottak legyetek,
Arra kérlek benneteket el ne feledjete.

Pap megköszönő

Köszönettel vesszük hozzánk a hűséget,
Főtisztelendő úr nagy szeretetét.
Áldja meg az Isten földön az életét.
Holta után mennybe vigye fel a lelkét.
Élete fonalát hosszítsák az egek,
Ragyogó napjait ne ériék fellegek,
Hogy itt a földön még soká szolgálhasson,
Holta után velünk mennyországba jusson.

Beköszöntő a vőlegényes házhoz (esküvő után)

Mint a fáradt madár párjával megérvén,
Isten volt vezérünk, nem ért semmi veszély.
Amiért fáradtunk íme bemutatom
Kedves vőlegényünk tenéked átadom.

Tiéd ő egészen, megesküdtél vele

Arra síríg tartó örök szeretetre.
Legyen ez a hajlék Istennek szentelve,
Sokáig éljete egymást hűn szeretve.
Ti is kedves szülők, szerető rokonok,
Őket pártfogásotok alá fogadjátok,
Mutassatok hozzá igaz szeretetet,
Fogjatok vele szép sorjában kezét.

Étkezéshez hívás

Dicsérettel legyen tele ez a hajlék
Egy kis csendet kérnék, hogy beszédem hallják,
Uraim az asztal meg vagyon terítve.
Tányér, kanál, villa el van már készítve,
Jönnek az ételek is szépen sorjába,
Ez a sok vendég nincsen itt hiába.
Nehogy az asztalon az étel kihűljön,
Minden kedves vendég az asztalhoz üljön.

Más

Odakünn a konyhán süt-főz a szakácsné
Jól tud az mindent, jobban mint a papné
A jó ételeket tudja kavargatni,
A boros poharat is tudja hajtogatni.
De most nem tréfálok, megyek a konyhára,
A sok jó étetek édes illatára

Majd megjelennek mindenek láttára,
Ha előbb nem, majd Szent-György napjára.

Leves

Friss hús arany leve párolog e tálban,
Ki nem vesz belőle ne legyen e házban.
Csörögjön hát a tál, aki keres, biztos zuzára is talál.
Ennyi kertelésnek az legyen a vége
Ürüljön ki a tál, Váljon egészségre.

Jó étvágyat!

Más

Gazdánk vendégeit mind felszólította
Tisztos becsülettel házához hívatta,
Irántuk érzését bőven kimutatta.
Szakácsnékkal házát felszaporította.
Ügyes szakácsaink készen mindenekkel,
Legelsőnek pedig a jó metélt levessel.
Fogyasszuk mindnyájan a menyasszonyunkért,
Kit minap a mi vőlegényünk megkért.
Számunkra a leves ideiért!
Jó étvágyát a vacsorához!

Főtt hús

Behoztam a kakast egész taréjávalk
Nem tolláskodik már a szomszéd tyúkjával.
Mesterségét ám mit eddig folytatott
Vőlegény urunkra bízta az átkozott.
Itt van hát a kakas, jó kövér húsával,
A menyasszony elégedjen meg a vőlegény farkával.

Csírkehúshoz

Elhoztam a kakast egész taréjával
Nem kiabál többé az éles torkával.
Nincsen itten éhség, a gyomor ne sírjon
Hiszen van még és lesz étel az asztalon.
Vacsora után senki ne panaszkodjon
Addig együnk míg lyuk van a nadrágszíjon.

Töltött káposzta

Paradicsom kertből éppen most érkeztem,
E gyönyörű kertnek gyümölcséből szedtem.
Mivel én ott sokat kertészkedtem
Szép fejű káposztát bőven természettem.
A nagy Magyarországnak jó részét bejártam
Ily káposztaféléket sehol nem találtam.
Na de nem dicsérem, dicsérje meg magát,
Mert belevágtam két oldal szalonnát.

Tizenkét disznónak elejét-hátulját,
Keresse meg benne az új asszony a farkát.

Más

Paradicsomkertből éppen most érkeztem,
Hol szép fejes káposztát természettem.
Nem dicsérem meg, dicsérje meg magát
Hiszen belevágtam két oldal szalonnát.
Tizenkét disznónak elejét-hátulját,
Keresse meg benne ki fülét, ki farkát.

Sült hús

Ki-ki köszörülje ki most a kését,
Mert pecsenyét hozok, mégpedig jófélét.
Igazán mondhatom aki eszik ebből,
Mint a hentesmester jól meghízik ettől
Mivel őseink a húst nagyon szerették,
Utána a torkukat borral öblögették,
Itt van hát a szép tál rajta a disznófarka.
Természetesen ezt a menyasszony kapja.
Használjon a farok finom egészséggel,
Áldja meg az Isten tizenkét gyermekkel.

Más

Köszörülje meg most mindenki a kését,
Mert pecsenyét hoztam, mégpedig jófélét.
Igazán mondom aki eszik ebből,
Úgy meghízik mint hentesmester ettől
Kik pecsenyét esznek, mind sokáig élnek,
Őseink is ettől lettek olyan vének.
Mivel a pecsenyét mindig is szerették,
Torkukat utána borral öblögették.

Hurka-kolbász

Hozom a legjobbat, a legkevesebbet,
Női vendégünknek a legkedveltebbet.
Hurka, kolbász a javából válasszanak,
Keressenek benne kisebbet-nagyobbat.
Egyenek hát addig amíg a gyomor bírja,
Csak el ne szakadjon a nadrágnak szíja

Más

Hozom a legjobbat a legkedvesebbet,
Női vendégeknek a legbecsesebbet.
Hurka-kolbász a javából, most válasszanak,
Keressenek benne kisebbet-nagyobbat.
Mert nagy baj ha kérnek és nem tudnak adni,
De még nagyobb hát az, ha nem merik odaadni.
Egyenek hát addig, míg a gyomor bírja,
Csak ki ne szakadjon a nadrág hátulja.

Utána torkukat borral öblögessék
Kívánom, hogy egészségére válják.

Bor köszöntés

Mikor Noé Isten parancsolatára
A vízözön előtt futott a bárkába.
Minden növényből, állatból egyet vitt,
Hogy ne nélkülözzön a vész után semmit
Ám a legbölcsebben mégis csak azt tette,
Hogy a szőlővesszőt ki nem felejtette.
Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
Amiből erőnk, kedvünket merítjük.
Rajta hát öntsünk a pohárba,
S igyunk a házaspár egészségére mámma.
Egészségére!

Menyasszonytánchoz

A tisztelt ifjú pár megunta az ülést,
Engedjünk hát nekik most egy jó perdülést.
A menyasszonyt én is jól megtáncoltatom,
Hogy a lába nem sánta, ezzel megmutatom.
Táncolhat most vele mindenki kedvére,
Amíg a vőlegény engedélyt ad erre.
Húzz meg hát te cigány
Azt a száraz fűdat
A menyasszony lába itt ma ki nem fárad.

Menyecsketánchoz

Kedves násznagy uram de megjártuk volna
Ha este az ajtót be nem zártuk volna,
Szép menyasszonyunkat elrabolták volna
-hegyen-völgyön által kereshettük volna.
Elszállott a veréb, megmaradt a fecske,
Nézzék a menyasszony milyen szép menyecske.

Hazaérkezés a menyasszonnyal

Mostani utunkban az Isten is megáldott,
Fáradtságaink által nyertünk egy virágot,
Ki rendezett nekünk szép táncmulatságot.
Férfjének pedig holtig boldogságot.
Éltesse az Isten e ház örömeire,
Apjának, anyjának örvendezésére.
Kívánom Istentől, sokáig éljenek,
Fogjanak hát vele szeretettel kezét,
Fogadják őt mint hű gyermeküket.

Megköszönő a papnak

Főtisztelendő úr, kedves lelkiatyám,
Egy pár pillanatig tessék figyelni rám.
Mert ifjú pár, mely előtte áll

Kérte imádsággal az Isten áldását.
A nagy jóságáért mit itt cselekedett,
 Mi urunk Istenünk örökre áldjon meg,
Hogy mint jó magvetőnk igaz hit útjára,
 Melyet a megváltó Jézus Krisztus járta.
Nevelje tisztára mindnyájunknak lelkét
 Hogy dicsérjük mindig Jézusnak szent nevét,
És hogyha eljön utolsó órája
 Jézus Krisztus ott fenn tárt karokkal várja.
Fogadja honába mint egy hű apostolt,
 Híveit nevelő igaz lelkipásztort.
Most ezen ifjú pár kívánja ezt Önnek,
 S ezeket kívánva távoznak el innen.
Mi kik jelen vagyunk köszöntéssel toldjuk,
 Dicsértessék és áldassék az Úr Jézus Krisztus.

Az étkezéshez
Dicsérettel legyen tele ez a hajlék,
 Egy kis csendet kérek, hogy beszédem hallják.
Szomorúság, bánat, ma tőlünk távozzék,
 Aki semmit sem tud az tőlem tanulják.
Uraim az asztal meg vagyon terítve,
 Tányér, villa, kanál el vagyon készítve.
Ez a sok jó vendég nincsen itt hiába
 Nehogy az asztalon az étel kihűljön,
Minden kedves vendég most asztalhoz üljön.
 Aztán tessenek majd jó étvággyal enni
A gyomrát minálunk nem rontja meg semmi.

Gyűjtötte 1989. január 20-án és átadta: Vincze István ig. h.

A környékről gyűjtött legrövidebb vőfélyvers, melyet a két háború között s ma is használnak a községben, Kissikátorban.